

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12105/2022
03.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, СС, ТТ, ЋЋ, УУ, ФФ, ХХ, ЦЦ и ЧЧ, сви из ..., ЦЦ из ..., ШШ из ..., АА1 из ..., ББ1 рођ. ... из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Голубовић, адвокат из ..., и тужилаца ВВ1, ГГ1, ДД1, ЂЂ1, ЕЕ1, ЖЖ1 и ЗЗ1, сви из ..., ИИ1 из ..., против туженог Независног синдиката железничара Србије из Београда, чији је пуномоћник Дејан Живановић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2116/21 од 12.07.2021. године, у седници одржаној 03.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2116/21 од 12.07.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2116/21 од 12.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2116/21 од 12.07.2021. године, одлучено је о жалби туженог и пресуда Првог основног суда у Београду П 4672/17 од 21.11.2019. године је потврђена у делу којим је обавезан тужени да тужиоцима ВВ, АА1, НН, ОО, ТТ и ЧЧ испоручи по 3 тоне угља „Костолац“, а тужиоцима АА, ШШ, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ, ББ1, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, ЊЊ, ПП, РР, СС, ЋЋ, УУ, ФФ, ХХ и ЦЦ испоручи по 5 тона угља „Костолац“, а преиначена одлука о трошковима поступка и обавезан тужени да овим тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.436.750,00 динара, а одбијен захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога и предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11 ... 18/2020), који се у конкретном случају примењује на

основу члана 506. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је испорука уговорене количине угља „Костолац“ тужиоцима, за који угаљ су тужиоци туженом исплатили уговорену цену, а угаљ им није испоручен. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са судском праксом у истим или сличним чињенично-правним ситуацијама, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Ревизијом туженог се оспорава оцена доказа, а тиме заправо оспорава утврђено чињенично стање, што не представља дозвољени разлог ни за редовну ревизију, насупрот прописаног у одредби члана 407. став 2. ЗПП. Оцена доказа не представља питање за разматрање кроз институт изузетне дозвољености ревизије. Институт изузетне дозвољености ревизије резервисан је искључиво за питања из домена примене материјалног права. Погрешна примена материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права. Међутим, тужени уз ревизију није доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, те по оцени овог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради чинидбе у овој правној ствари поднета је 12.04.2000. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 507.500,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско правном спору, који се односи на неовчано потраживање у коме означена вредност предмета спора не

прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић